

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Dan. Stalii Regulae Philosophicae explicatae & Orationes aliquot

Stahl, Daniel

Jenae, 1662

Index Prior

urn:nbn:de:bsz:31-102400

INDEX PRIOR.

DISPUTATIONUM,

& quæ in iis explicantur,
REGULARUM,

Item

ORATIONUM,

quæ huic Parti Posteriori adnexæ sunt.

D ISP. I. continens Regulas III. pertinentes ad doctrinam Actionis & Agen- tis	pag. 3.
Proœmium.	pag. 3.
Regula I. <i>Actiones sunt singularium.</i>	3.
II. <i>Actiones sunt suppositorum.</i>	12.
III. <i>Quicquid fit, compositum est.</i>	27.
DISP. II. continens Regulas IV. pertinentes ad doctrinam Actionis & Agentis.	36.
Regula I. <i>Agere presupponit esse.</i>	36.
II. <i>Omne agens est actu, patiens verò pote- state.</i>	44.
III. <i>Omnia quodammodo ex univoco fiunt.</i>	50.
IV. <i>Agentium partialium quodlibet per se pot- est producere effectum, aut partem effectus, ad quem concurrat.</i>	62.
DISP. III. continens Regulas II. pertinentes ad doctrinam Actionis & Agentis	66.
	Re-
	Z 22 5

INDEX PRIOR.

- Regula I. *Simile non agit in simile, neque à simili patitur.* 66.
- II. *Agero & pati est inter contraria.* 87.
- DISP. IV. continens Regulas III. pertinentes ad doctrinam Actionis & Agentis. 88.
- Regula I. *Agens adsimilat sibi patiens.* 88.
- II. *Actio fit à superante.* 95.
- III. *Nihil agit in seipsum.* 103.
- DISP. V. continens Regulas IV. pertinentes ad doctrinam Agentis & Patientis. 117.
- Regula I. *Non quodlibet agit in quodlibet, neque quodlibet patitur à quolibet, sed actus eorum, que agendi vim habent, recipiuntur in disposito.* 117.
- II. *Quod recipitur, recipitur per modum recipientis.* 122.
- III. *Quod & quale quid agens agit, id & tale quid patiens patitur.* 130.
- IV. *Omne agens obtinet aliquam formam, quâ agit.* 138.
- DISP. VI. continens Regulas VII. unam de Principiò quod & quò; duas de Causâ finali; & quatuor de Instrumentò. 144.
- Regula I. *Principium quo presupponit principium quod; Vel, Nullum principium quo est sine principio quod.* 144.
- II. *Ab intentione finis ad ejus executionem, non valet consequentia.* 146.
- III. *A negatione consecutionis finis ad negationem*

INDEX

	<i>tionem intentionis ejusdem, non valet con-</i>	
	<i>sequentia.</i>	147
	<i>IV. Instrumentum non est pars ejus, cujus est.</i>	
	<i>instrumentum.</i>	151.
	<i>V. Optimum est instrumentum, quod non mul-</i>	
	<i>tis usibus, sed uni inservit.</i>	154
	<i>VI. Potius est instrumentum, quod ad plura u-</i>	
	<i>tile est, quàm quod ad pauciora.</i>	ibid.
	<i>VII. Instrumentum non movet, nisi motum.</i>	160
	DISP. VII. continens Regulas II. pertinentes ad	
	<i>doctrinam Actionis & Agentis.</i>	168.
	Regula I. <i>Agens & patiens debent esse simul.</i>	ibid.
	<i>II. Agens nobilius est patiente.</i>	169.
	DISP. IIX. continens Regulas VI: pertinentes	
	<i>ad doctrinam Materiae.</i>	173.
	Regula I. <i>Quidquid habet materiam, habet etiã</i>	
	<i>formam; & vice versã, Quidquid habet for-</i>	
	<i>mam, habet etiam materiam.</i>	ibid.
	<i>II. Materia est cognoscibilis per analogi-</i>	
	<i>am.</i>	175.
	<i>III. Materia est ingenerabilis & incorruptibi-</i>	
	<i>lis.</i>	177.
	<i>IV. Materia appetit formam.</i>	179.
	<i>V. Materia est pura potentia.</i>	184.
	<i>VI. Ex non ente nihil fit.</i>	186.
	DISP. IX. continens Regulas V. pertinentes ad	
	<i>doctrinam Formæ.</i>	189.
	Regula. I. <i>Positã formã ponitur forma-</i>	
	<i>tum.</i>	ibid.
	<i>II. Quid-</i>	

PRIOR

- II. Quidquid est, per suam formam est. 191.
 III. Formæ quanto dant esse nobilius, tanto sunt nobiliores. 193.
 IV. Forma dat esse rei. ibid.
 V. Forma est indivisibilis. 200.
 DISP. X. continens Regulas VII. pertinentes ad doctrinam Abstracti & Concreti. 205.
 Regula I. Si abstractum predicatur de abstracto etiam concretum predicatur de concreto. ibid.
 II. Si concretum predicatur de concreto, etiam abstractum predicatur de abstracto. 206.
 III. Cui inest abstractum, de eo predicatur concretum. 211
 IV. Ab inesse ad predicari, valet consequentia. 218
 V. De quo predicatur concretum, ei inest abstractum. 222
 VI. Abstractum est forma concreti. 224
 VII. Abstractum est prius concreto. 225
 DISP. XI. continens Regulas XV. pertinentes ad doctrinam Simplicis & Compositi, Totius & Partium. 232
 Proœmium. ibid.
 Regula I. Simplex est prius composito. 233.
 II. Pars est prior toto. 236
 III. Totum est majus partibus. 243
 IV. Totum & partes sunt in eodem predicamento. 249
 V. Quidam

INDEX

191. to sunt	V. Quidquid est pars partis, est quoque pars totius.	251
193. ibid.	VI. Omne totum aliquo modo multum est, & non unum.	ibid.
200. tes ad	VII. Omne totum est unum.	252
205. stracto	VIII. Pars non predicatur de toto.	253
concre-	IX. Totum predicatur de parte.	256
ibid.	X. Quicquid predicatur de parte, predicatur etiam de toto.	258
, et-	XI. Quicquid predicatur de toto, predicatur etiam de parte.	262
. 206. icatur	XII. Positis omnibus partibus, ponitur totum.	264
211	XIII. Sublatà quacunque parte, tollitur totum.	265
quen-	XIV. Posito toto, ponuntur omnes partes	268
218	XV. Sublato toto, non necesse est tolli omnes partes.	296
inesl	DISP. XII. continens Regulas XVI. pertinentes ad doctrinam Generis & Speciei	270
222	Regula I. Genus predicatur de omnibus speciebus sub se contentis.	271
224	II. Quidquid predicatur de genere, predicatur etiam de specie.	273
225	III. Genus est prius specie.	276
entes	IV. Genus est latius specie.	276
Toti-	V. Species est collectiva multorum in una natura, & adhuc magis genus.	279
232	VI. Genus continet species, at species continentur	tur
ibid.		
233		
236		
243		
dica		
249		
uide		

PRIOR.

- tur, non continent genera. 281.
- VII. Genus est quid accidentarium speciei. 282
- II. X. Genus est ut materia; differentia ut forma. 283.
- IX. Negato genere, negatur species. 285.
- X. Affirmato genere, non affirmatur species. 286.
- XI. Genus & species sunt in eodem predicamento. 288.
- XII. Genus significat naturam quandam diversam à speciebus. 293.
- XIII. Totà natura generis continetur in qualibet specie. 297.
- XIV. Nulla species habet aliquid, quod repugnet generi. 300.
- XV. Necessè est, id, quod generis est particeps, esse alicujus speciei particeps. 301.
- XVI. Genus predicatur de speciebus equaliter. 305
- DISP. XIII. continens Regulas XII. pertinentes ad doctrinam Differentiæ. 308.
- Regula I. Omnis differentia habet aliquam sibi oppositam differentiam. ibid.
- II Species non est differentia 310.
- III. Genus non potest esse differentia speciei. ibid.
- IV. Differentia non debet esse accidentalis speciei. ibid.
- V. De Differentia non predicatur genus 311.
- VI. Dif-

INDEX

281.	<i>VI. Differentia est posterior genere, & prior specie.</i>	312.
ici. 282	<i>VII. Eorum, quae ad aliquid referuntur, etiam differentia ad aliquid referuntur;</i>	
ut for-	<i>Vel, Relatorum relativa sunt differentia.</i>	313.
283.		
285.	<i>IX. Unius cuiusq; eorum, quae ad aliquid referuntur, differentia peti debet ab eo, ad quod suâ naturâ refertur.</i>	ibid.
ur spe-		
286.	<i>X. Differentia debet esse in eodem predicamento, in quo est id, cuius est differentia.</i>	314.
prædica-		
288.	<i>X. Differentia non debet esse negativa.</i>	317.
n diver-		
293.	<i>XI. Differentia non recipiatur cum eo, cuius est differentia.</i>	318.
n quali-		
297.	<i>XII. Genarum diversorum, & non subalternarum positivorum, diverse sunt specie differentia; eorum verò, quae subalternatim posita sunt, nihil prohibet, easdem esse differentias.</i>	319.
ad repu-		
300.	<i>DISP. XIV. continens Regulas XIV. pertinentes ad doctrinam Definitionis.</i>	325
rticeps,	<i>Regula I. Definitio non sit obscura.</i>	ibid.
301.	<i>II. Quidquid definitur, debet defini per priora & notiora; Vel, definitio debet confici ex his, quae sunt priora & notiora definito.</i>	329.
aquali-		
305	<i>III. Definitionem licet ponere loco definito.</i>	331.
incentes		
308.	<i>IV. De-</i>	
am sibi		
ibid.		
310.		
ia spe-		
ibid.		
alis spe-		
ibid.		
u 311.		
VI. Dif-		

PRIOR.

- IV. *Definitum non debet ingredi definitio-*
nem. 342
- V. *In definitione ponatur genus proximum.* 350.
- VI. *Unius rei unica est definitio.* 352.
- VII. *Definitio debet recipiari cum defini-*
to. 353.
- VIII. *In definitione nihil desit.* 355.
- IX. *In definitione nihil redundet.* 356.
- X. *Definitio non debet esse negativa.* 357.
- XI. *Omnis definitio constat genere & differen-*
tia. 361.
- XII. *In definitione non debet esse usus conjuncti-*
onis copulativa & disjunctiva. 363.
- XIII. *De quocunque affirmatur vel negatur*
definitio, de eo affirmatur vel negatur etiam
definitum. Et contra, de quocunque affir-
matur vel negatur definitum, de eo affirma-
tur vel negatur etiam definitio. 366.
- XIV. *Quidquid affirmatur vel negatur de de-*
finitione, affirmatur vel negatur etiam de
definito. Et contra, Quicquid affirmatur
vel negatur de definito, affirmatur etiam
de definitione. *ibid.*
- DISP. XV. *continens Regulas VII. pertinen-*
tes ad doctrinam Divisionis seu Distribu-
tionis. 368.
- Regula I. *Divisum & omnia membra divi-*
sionis simul sumpta, debent inter se adaequa-
ri. *ibid.*
- Ita Di*

INDEX

finitio-	II. Divisum plus debet continere, quam singula membra divisionis: Vel, singula membra divisionis minus continent, quam divisum.	362	368.
m. 350.	III. Membra divisionis debent inter se esse opposita.	352.	369
defini-	IV. Divisio debet fieri in partes immediatas.	353.	377.
355.	V. Membra divisionis non debent esse admodum multa.	156.	371.
357.	VI. Per negationem non est dividendum.	357.	381.
fferen-	VII. Cujus divisionis membra continent rationes contradictorias, inter ea non datur medium.	361.	383.
conjunct-	DISP. XVI. continens Regulas XIII. pertinentes ad doctrinam Subjecti & Accidentis	363.	387.
negatur	Regula I. Quidquid advenit enti, est accidens.	etiam	388.
se affir-	II. Omne accidens est in subiecto fini suo proportionato.	se affirma	392.
366.	III. Quod excluditur per aliquod accidens, id ipsum est accidens.	de de	393.
iam de	IV. Accidens non migrat de subiecto in subiectum.	etiam de	396.
368.	V. Accidentis non est accidens.	matu	400.
divisio-	VI. In Deum non cadit accidens.	368.	404.
de qua-	VII. Quod in uno est accidens, in alio non est substantia.	ibid.	406.
368.	DISP. XIX. Duo accidentia solo numero differunt	368.	408.
368.	ANNA	368.	412.

PRIOR.

- non possunt esse in eodem subjecto 408.
- IX. Unum numero accidens non potest esse in duobus subjectis. 414.
- X. Quae easdem habent proprietates, eandem habent essentiam. 420.
- XI. Equivoca non habent proprietates. 422.
- XII. Accidentia quinti predicabilis primo & immediate competunt Individuis, & secundario, seu eorum interventu, speciebus sive universalibus. Contrà, Propria primo & immediate speciebus seu universalibus, secundario singularibus seu Individuis competunt. 424.
- XIII. Quorum diverse sunt natura, eorum etiam diverse sunt proprietates, & vice versa. 425.
- DISP. XVII. continens Regulas V. pertinentes ad doctrinam Comparatorum. 427.
- Prooemium. ibid.
- Regula I. Sicut se habet simpliciter ad simpliciter, ita magis ad minus, & maxime ad maxime. Vel: Sicut se habet positivum ad positivum, ita comparativum ad comparativum, & superlativum ad superlativum, & vice versa. 428.
- II. In quibus datur majus & minus tale, in iis datur maxime & summe tale. 431.
- III. A comparativo ad positivum affirmative valet

INDEX

408. esse in 414. undem 420. 422. no & secun- sive no & us, se- com- 424. orum e ver- 425. entes 427. ibid. plicia- d ma- positi- vum, vice 428. in iis 431. ative valet	<p>valet consequentia. 432.</p> <p>IV. A positivo ad comparativum negativè tan- tum valet consequentia. 433.</p> <p>V. Par parium est ratio. ibid.</p> <p>Disp. XIII. continens Regulas IX. pertinentes ad doctrinam Ejusdem, Diversi, & Distin- ctionis. 435.</p> <p>Proœmium. ibid.</p> <p>Regula I. Identitas major presupponit mino- rem. ibid.</p> <p>II. <i>Que sunt eadem uni tertio, sunt eadem in- ter se.</i> 443.</p> <p>III. <i>Quorum casus & conjugata sunt eadem, illa ipsa sunt eadem.</i> 448.</p> <p>IV. <i>Quorum opposita sunt eadem, illa ipsa sunt eadem, Et, Quorum opposita non sunt eadem, illa ipsa non sunt eadem.</i> 449.</p> <p>V. <i>Que eadem sunt, eorum origines & interi- tus, ut & tunc proxima & tunc Æque eadem sunt.</i> 450.</p> <p>VI. <i>Que sunt eadem, habent eadem acciden- tia, vel ipsa sunt earundem rerum acciden- tia.</i> 452.</p> <p>VII. <i>Quæcunque sunt eadem, etiam predicata habent eadem, & ipsa de iisdem predican- tur.</i> 453.</p> <p>VIII. <i>Quorum unum potest esse sine altero, illa non sunt idem.</i> 454.</p> <p style="text-align: right;">IX.</p>
--	---

PRIOR.

- IX.** *Quorum unum sine altero esse potest, vel, qua sejuncta esse possunt, illa distinguuntur realiter.* 455.
- Disp. XIX.** *continens Regulas XIX. pertinentes ad doctrinam Oppositorum.* 457.
- Regula I.** *Opposita non possunt dici de eodem.* ibid.
- II.** *Contraria non possunt esse simul in eodem jectō.* 462.
- III.** *Eadem est contrariorum materia.* 468.
- IV.** *Non necesse est, unum contrarium sifit, & reliquum esse.* 470.
- V.** *Si alterum contrariorum est naturā, etiam alterum esse naturā, necesse est.* 471.
- VI.** *Contraria sub eodem genere maximè distant.* 472.
- VII.** *Unum uni est contrarium.* 479.
- II.** *Contradictoria nec simul vera, nec simul falsa esse possunt. Vel, Alterum contradictoriorum affirmatur vel negatur de quolibet.* 484.
- IX.** *Oppositorum eadem est scientia.* 488.
- X.** *Inter contradictoria est distantia infinita.* 491.
- XI.** *Inter omnia contradictoria equalis est repugnantia.* 497.
- XII.** *Omnis contrarietas privationem habet alterius contrariorum.* 499.
- XIII.

INDEX

st, vel,	XIII. A privatione ad habitum non datur ve-	
ngun-	gressus.	502.
455.	XIV. Ab extremo ad extremum non fit transi-	
ntinen-	tum, nisi per media. Sive. Transientem ab	
457.	extremo ad extremum oportet transire per	
de eo-	omnia media.	507.
ibid.	XV. Media constant ex contrariis.	511.
eodem	XVI. Multa sunt ejusdem generis cum extre-	
462.	mis.	512.
468.	XVII. Quot modis dicitur unum oppositorum,	
fit, &	tot dicitur & alterum.	513.
470.	XIX. Oppositorum opposita sunt consequen-	
etiam	tia.	522.
471.	DISP. XX. continens Regulas II. pertinentes ad	
me di-	doctrinam Veri & Falsi.	550.
472.	Proœmium.	ibid.
479.	Regula I. Ab eo, quod res est vel non est, oratio	
c simul	dicitur vera vel falsa.	531.
tradi-	II. Verum vero consonat.	535.
quoli-	DISP. XXI. continens Regulas IIX. è quibus	
484.	quatuor pertinent ad doctrinam de Bono	
488.	& Malo, quatuor ad doctrinam de Perfe-	
infini-	cto.	537.
491.	Proœmium.	ibid.
is est	Regula I. Includens perfectius est quolibet in-	
497.	cluso.	ibid.
habet	II. Quod est diuturnius & stabilius, magis est	
499.	eligendum, quam id, quod est minus tale.	
XIII.	Aaaa 3	Vel,

PRIOR

- Vel, *Quò quid diuturnius est, eò est præstantius.* 540.
- III. *Desiderium boni imperfectioris cessat acquisitò perfectiori.* 542.
- IV. *Ex duobus malis minus est eligendum.* 545.
- V. *Si maximum maximoprestat, etiam generageneribus præstant. Et, Quæcunque generageneribus præstant, etiam maximum maximum.* 546.
- VI. *Bonum commune præferendum est propria.* 547.
- VII. *Bonum proprium est præstantius commune.* 551.
- IX. *Bonum publicum præferendum est privato.* 552.
- DISP. XXII, continens Regulas IX, pertinentes ad doctrinam Propositionum, 553.
roccium. ibid.
- Regula I. *alia sunt subjecta, qualia permittuntur esse à suis predicatis.* 554.
- II. *Quando conditionalis est vera, si ejus antecedens est necessarium, etiam consequens est necessarium.* 555.
- III. *Veritas enunciationis de præteritò aut futurò pendet à veritate enunciationis de presenti. Vel ita: Omnis enunciatio de præteritò aut futurò vera, fuit aut erit aliquan-*

INDEX.

- quando vera de presenti. 558.
- IV. Ad veritatem propositionis requiritur, ut, omne id, quod significatur voce prædicati, conveniat subiecto. 559.
- V. Ad veritatem propositionis non requiritur, ut prædicatum conveniat subiecto secundum omne id, quod significatur aut implicatur in subiecto, sed sufficit, si conveniat ipsi secundum aliquid, quod per ipsum importatur. 560.
- VI. Ad veritatem propositionis requiritur, ut omne, quod implicatur in subiecto, conveniat subiecto eò tempore, quò sit implicatio. ibid.
- VII. A propositione affirmativâ finitâ ad negativam infinitam, & vice versâ, valet consequentia. 561.
- IIIX. A propositione negativâ finitâ, ad affirmativam infinitam, & contra, valet consequentia. 562.
- IX. Ab est tertii adjecti, ad est secundi adjecti, valet consequentia. 564.
- THESES de Principio & Principiato. 570.
- THESES de Causa efficiente, & ejus aliquot Distinctionibus ac Divisionibus. 576.
- ORATIO I. de Ortu Mentis humanæ in naturali hominis generatione. 591.
- Aaaa 4 Pro-

PRIOR.

Programma, quò ad audiendam hanc Oratio-
tionem invitavit. 620.

Oratio II. de Mendacio, an possit esse lici-
tum? 620.

Oratio III. eaque PRIOR de abusibus Disputa-
tionum, in quâ potissimum demonstratur, esse
*omnino aliquam artem, cujus præceptis subji-
cere se teneantur, quicumque disputant, eamque
esse dialecticam.* 645.

Oratio IV. eaque POSTERIOR de abusibus Dispu-
tationum, in qua ostenditur, *Multas Dispu-
tantes ejus disciplina, ex qua materia Disputa-
tionis sumitur, usque principiorum, quibus in-
nituntur omnia, nullam, aut admodum exiguam
habere cognitionem.* 666.

Oratio V. eaq; PRIOR de duplici Majestate. 673.

Oratio VI. eaq; POSTERIOR de duplici Majesta-
te. 687.

Oratio VII. eaque PRIOR de Mixtione Rerumpu-
blicarum. 698.

Oratio IX. eaque POSTERIOR de Mixtione Re-
rum Publicarum. 216.

IN-